

en fuldkommen forkert Betragtning, hvis han, som han udtrykte det i Gaar, mener, at ved en yderligere Nedsættelse af Arbejdstiden vil Arbejdsløsheden afhjælpes. Det er den frygtelige Misforstaaelse, som desværre gør sig gældende ikke blot her i Landet, som vi hørte det i Gaar, men Verden over: man kan blot nedsætte Arbejdstiden; da der er for lidt Arbejde, skal Arbejdstiden indskrænkes. Man ser ikke, at ved disse kunstige Foranstaltninger ødelægger man Betingelserne for Erhvervslivet. Vi har Eksemplerne for os, vi har drøftet det her under Tillægsbevillingslovens Behandling: Indskrænkningerne ved Statsbanerne, ved Postvæsenet o. s. v. Det bliver Resultatet alle Vegne. Denne fundamentale Misforstaaelse skulde det ærede Medlem tage op til nøjere Overvejelse og Revision. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem er besjælet af en ærlig og oprigtig Mandsvillie med Hensyn til at styrke Arbejderne og forbedre deres Kaar; men jeg tror, at det ærede Medlem og Socialdemokraterne i det hele taget gør Arbejderstanden en daarlig Tjeneste ved at føre den ad de Veje, som de i Øjeblikket følger, naar der er Tale om Arbejdsløshed.

Det er rigtigt, at det er et meget stort Arbejdsløshedstal, vi er oppe paa i Øjeblikket, idet der den 22. April var 72 000 arbejdsløse. Det er nu ikke Industriarbejdere alle sammen, ikke en Gang Halvdelen; en stor Part er Bygningshaandværkere og andre Haandværkere. Der er her et Forhold, jeg gerne ganske kort vil pege paa og bede Socialdemokraterne overveje, det er dette, at Sagen er ikke afgjort med, at man fører Overenskomstforhandlinger og naar et Resultat, der kan være mere eller mindre tilfredsstillende. Jeg under Arbejderne de bedste Kaar og forstaar godt, at de igennem deres Organisationer arbejder saa meget som muligt for at opnaa de bedst mulige Kaar. Men Sagen er ikke dermed afgjort. Man maa se paa, hvorledes Forholdene ude paa Landet er i Øjeblikket for Eksempel, med Hensyn til Haandværkernes Beskæftigelse og med Hensyn til den Arbejdsløshed, som hersker der. Naar Landmanden ser Arbejderne paa Grund af de organisationsmæssigt fastsatte Arbejdstider, som den enkelte har at bøj sig for — der gør jo den Fællesskabets Aand sig gældede, som var mellem Bønderne for 150 Aar siden —, forlade Arbejdet midt om Eftermiddagen, medens der betaales Lønninger, som ikke staar i Forhold til Nedgangsperi-

serne, fører det med sig — og der er ikke noget at sige dertil, thi det kommer ikke af ond Villie —, at Landboeren bliver sin egen Haandværker, eller at han udsætter Arbejde, som han ellers vilde tage op, til bedre Tider. Det er fuldkommen naturligt, at det gaar saaledes, det er ogsaa Forhold, man maa tage i Betragtning. Man naar ikke det tilsigtede ved at raabe paa, at Staten skal gribe ind og paa kunstig Maade foretage Reguleringer.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa disse almindelige Betragtninger, som det ærede Medlems Udtalelser kunde give Anledning til, men blot sige, at efter min Mening er det ikke Statsreguleringer og Statsforsorg, der indeholder Helsebod for den lidende Menneskehed; det er tværtimod deri, Sygdommens Aarsag for Øjeblikket findes i de forskellige Lande i Verden og da navnlig her i Europa. Det, der tiltrænges, er økonomisk Erhvervsfrihed og Genopvækkelse af den enkelte Samfundsborgers Ansvarsfølelse. Jeg tror, det er det eneste Grundlag, paa hvilket et sundt Samfund og Erhvervsliv kan bygges op.

Justitsministeren (Rytter): Jeg glemte før at besvare nogle Udtalelser, som fremsattes af det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen. Han kritiserede nogle Udtalelser, jeg i sin Tid havde fremsat i Landstinget i Anledning af Spørgsmaalet om hele Udvisningssystemet. Jeg maa sige, det var nogle kraftige Ord, han brugte. Der er ofte stor Forskel paa en Mand, naar han staar paa Talerstolen, og naar han diskuterer privat. Jeg er ikke i Tvivl om, at naar det ærede Medlem og jeg faar Lejlighed til at gennemse, hvad der skriftlig og mundtlig er kommet frem i Sagen, vil vi nok blive enige som de to Diplomater, vi begge er, naar vi ikke er paa Talerstolen.

Formanden: Det vil være nødvendigt, at Behandlingen af dette Lovforslag tilendebringes i dette Møde, og da der er indtegnet 14 Talere foruden nogle Talere til korte Bemærkninger, anmoder jeg de indtegnede Talere om at medvirke til, at det bliver muligt at gennemføre disse Forhandlinger indenfor en rimelig Tid.

Wilmann: Finansministeren bebudede, at vi i næste Rigsdagssamling skulde behandle et Lovforslag om en Reform af vor Alderdomsunderstøttelseslovgivning og med-